

Een houten been

STAP!

TOK!

Het is het geluid van een voetstap.

En het geluid van iets van hout.

Over het bospad komt iemand aan.

Alles aan hem is lang.

Hij heeft een lange mantel vol sterren en manen.

Hij heeft een lange, witte baard.

Die baard hangt tot op zijn voeten.

En hij heeft lang wit haar.

Op zijn hoofd staat een lange, hoge hoed.

Ook die hoed zit vol manen en sterren.

Dat hoort zo bij een tovenaar.

Want die lange figuur is Kwark de tovenaar.

Zelfs zijn schaduw is lang.

Elke dag wandelt hij door het bos.

Maar wat is nou dat geluid van hout? denk jij vast.

Nou, dat zit zo.

Tovenaar Kwark heeft een gewoon been
met een goede voet.

En hij heeft een houten been zonder voet.

Ooit had hij ruzie met een draak.

Toen is hij een been kwijtgeraakt.

Tenminste, dat vertelt Kwark soms.
Soms vertelt hij ook een ander verhaal.
Dat hij een been geruild heeft met een piraat.
Best een raar verhaal!
Maar goed, dat doet er nu niet toe.
In elk geval heeft hij een been van hout.
Daardoor klinkt het een beetje raar als hij loopt.
Dan hoor je dus: STAP! TOK!
Zijn goede voet doet: STAP.
Zijn houten been doet: TOK!
Zo loopt Kwark dus over het bospad.
STAP, TOK!
Hij loopt langs de grote boom.
Dat doet hij ook elke dag.
Dan maakt hij een praatje met de boom.
'Dag boom.
Wat een mooie dag!
Hoe gaat het met jou?
Weer veel bladeren verloren vandaag?'
De grote boom zegt nooit iets terug.
Maar hij knikt met zijn kruin.
Er waaien wat blaadjes uit zijn kroon.
Ze vallen op de grond.
De tovenaer lacht.
'Ja, we worden allemaal een dagje ouder, nietwaar?'

Ik verlies elke dag haren uit mijn baard.'
Opeens zwijgt Kwark.
Hij buigt naar voren.
Wat zie ik daar nou? denkt hij.
Is dat een ei?
Hij buigt verder.
En nog verder.
Zijn neus raakt bijna het ei.
'Wauw, ja het is een ei,' bromt Kwark.
'Een heel mooi ei zelfs.'
Voorzichtig tilt hij het ei met twee handen op.
Hij ruikt eraan.
Hij rammelt ermee.
Hij houdt het bij zijn oor en luistert.
Hij hoort heel zachtjes: 'Zzzzzzzz!'
'Alle salamanders!' zegt Kwark.
'Er zit iets in dit ei.
iets dat snurkt.
Wat zou dat zijn?
Een struisvogel?
Een slang?
Een krokodil?
Of misschien zelfs een draak?
Alle salamanders!
Dat zou ik wel eens willen weten.

Weet je wat ik doe, boom?
Ik neem dit ei mee naar mijn huis.
Daar ga ik het uitbroeden.
Vind jij dat goed?’
De boom zegt weer niks.
Hij knikt ja in de wind.
‘Tot kijk dan maar weer, boom,’ zegt Kwark.
Over het bospad loopt hij terug naar zijn huis.
Heel voorzichtig.
Met het ei in zijn handen.

Fragment uit Paul van Loon & Saskia Halfmouw,
Wat een mooie dag!, Zwijsen, 2024.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor
educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

